

Nordsjön, Helgoland & Östersjön 2004 (30/6 - 24/7)

Målet var Helgoland, men vilken är då bästa vägen dit?

Ja, det kan man ju diskutera och i slutändan blev det vinden som avgjorde.

30 juni lämnade vi Göteborg, och tanken var att hemfärden skulle ske via Kielkanalen och att vi dessutom skulle hinna segla lite i Östersjön så utresan fick bli via Danmarks västkust. Planen var egentligen att runda Skagen, för att verkligen få testa Nordsjön, men en ihärdig sydvästlig kuling gjorde det alternativet mindre lockande så vi gick via Limfjorden.

På väg dit lyckades vi med konsten att gå på grund.

I mycket växlande väder, med maffiga regnskurar, kulingvindar och stiltje om vartannat seglade vi efter Jyllands ostkust. Plötsligt ökade vinden, det blåste 15 m/s och vi gick för fulla ställ! Bosse kom upp för att reva och det sa duns, duns!

Tittar på varandra -vad hände??? Duns, duns, duns. Vi stod på!

På en sandbank! 1 Nm utanför 3-meterskurvan!

Kort och gps sa 3-6 meter djupt, ekolodet sa 1,5 m???

I över 1 timma gungar vi båten, kör motor och försöker segla. Ingen vind nu inte!

Till slut åker Bosse ut på bommen i båtmanstolen och leker "tepåse", slutligen kommer vi loss! Så småningom blir det stopp i Aalborg dit vi kommer på kvällen, när bron har stängt.

Det blir motorgång i Limfjorden med kuling rätt i näsan

Stannar till i Nyköping som nog är Danmarks tristaste plats....

Så kommer vi till Thyborön, sista anhalten före Nordsjön.

Ligger kvar en dag och med förbereder oss och gör strandbesök

Stenpirarna är till för att hålla kvar sanden när det blåser.

Så kommer vi iväg....

Fin segling under dagen men på em drar sjön upp och vinden ökar. Med motström blir sjön extra krabb! Tidvattnet hade vi inte räknat med här och att dessutom gå längs en uppgrundning, som vi gör utanför Horns rev, blir inte bra!

Lärdomarna duggar tätt när man ger sig på nya farvatten!

Tar oss så småningom förbi Horns rev. Under kvällen ligger vinden konstant på 12-15

m/s och sjön är grov. Heléne vill inte styra när båten rutschar ner för sjöarna i mörkret.

Det blir så småningom autopiloten som får ta över. Med liten fock utrullad och pytteliten

stor, hemskotad som ett stagesegel, funkar det jättebra. På morgonen ser vi nattens vågor och då är de ännu större. Sjön är längre, men det rullar på bra.

Det blir en seg förmiddag med en vind som envisas och inte vill avta. Men fram på

förmiddagen ser vi en stor mast, och den står på Helgoland!!!

Utanför hamnen ligger kryssningsfartyg uppankrade under dagen medan folk är i land och handlar i detta frihandelsområde.

Vi får plats inne vid pontonbryggan! Ryktet säger att här är alltid fullt med ett 10-tal båtar i bredd. Förklaringen är troligen vädret.

Det är kallt, kallt och vindarna är antingen av kulingstyrka eller obefintliga. Lite sol har vi ändå..

Öns egna färger är grönt som gräset, rött som klipporna och vitt som sanden. Man har t om en egen flagga i dessa färger. Jag trodde först att vi hade hittat en italiensk restaurang när vi såg en sådan.....

Grönt, rött, vitt

Lange Anna

Fåglarnas hörn - helgoländska

Kratrar från andra världskriget

Ön har 1 650 invånare och har varit dansk, brittisk och tysk. 1890 fick Tyskland ön av Storbritannien i utbyte mot Zanzibar utanför Afrika.

18 april 1945 bombades ön av engelsmännen, kratrar finns fortfarande kvar. Engelsmännen använde sedan ön för militärändamål och år 1947 försökte man spränga bort den. Det ska ha funnits gott om utgrävda tunnlar i berget vilka numera är borta. 1952 blev den åter tysk och befolkningen kunde flytta tillbaka och frihandeln startade.

Det mesta av bebyggelsen är från 50- & 60-talet, ofta med fasader av eternit, så som dessa sjöbodar med målade framsidor.

Nu har vi lärt oss hur tidvattnet fungerar och timar perfekt när vi möter den ingående strömmen vid inloppet till Elbe.

Som mest har vi 4 knop extra fart, så nu går det undan.

Beslutar därför att inte stanna i Cuxhafen utan ta vara på detta och gå ända in till Brunsbüttel, där vi slussar in efter 30 M på knappt 4 timmar.

Man får inte segla i Kielkanalen, men man får stötta med segel, om man sätter upp en kon vilket är lag på i Tyskland. Blir en händselös dag, det är verkligen ett stort dike. Man ser små färjor som ilar fram och tillbaka och möter större fartyg.

Eftersom fritidsbåtar inte får nyttja kanalen nattetid går vi in till Rendsburg där det finns en gästhamn. På de flesta ställen i kanalen finns det bara några stolpar att knyta fast sig i. Hamnar bredvid en svensk båt, som visar sig ingå i SXXs eskader som skall gå till Helgoland. De övriga båtarna mötte vi i kanalen under dagen. Får senare höra att de låg en vecka i Cuxhafen, men kom inte ut pga kulingen utan vände till slut. Glada att vi gick "den rätta" vägen....

Slussar ur kanalen och Heléne går upp för att betala.

Skoltyskan är inte den allra bästa, och vid fråga om båtens längd, svarar jag glatt Zwai und achtsich - varpå alla reser sig för att titta ut på den lilla båten...

Stannar vid BKY, en engelsk flottbas, ca 1 Nm norr om kanalens utlopp, där får man ligga om man är fredligt sinnad.

Givetvis oerhört välkött, med egen pub och man kan få engelsk frukost i restaurangen.

Så har vi kommit till Östersjön.

Redan i Kielbukten kommer rejåla kastvindar som vråker ner båten, men så småningom kan vi gå ner på rent ostlig kurs. Vi går med vind och sjö med oss, för enbart en fock, men det rullar periodvis rejålt i den krabba sjön och både man hinner bli ordentligt trött på oregelbundna vågor. Vinden ökar också under eftermiddagen. Då känns det väldigt bra att gå in i hamn och till kvällen lägger vi till i Heilingenhafen, som ligger strax söder om ön Fehrman. Nästa dag blir lika blåsig, så vi ligger kvar. Heiligerhafen är en gammal kurort med många härliga hus och gränder. Ett rikligt strandliv har man med bl a en 4 km lång strandpromenad, men en sån här dag fanns bara tre killar ute...

Lite båtpyssel klaras av. En latta åkte ur under seglingen hit men vi lyckades fånga den och nu skall den på plats - och säkras!

Nästa dag kommer åntligen lite värme! Går den korta sträckan till Burg på Fehrman och lägger oss i den äldre hamnen för att proviantera. Här är inte speciellt mysigt så det blir en promenad genom byn upp till affären, och taxi tillbaka.

Lägger oss sedan i badorten Burgstiefe alldeles utanför, som har en rund brygga. Det är den 15 juli och vi äter middag i brunn! Första kvällen utomhus!

Det har blivit många filmer i salongen.... Sonen skickade med 10 DVD vilket Heléne tyckte var urlöjligt. Finns väl ingen som sitter inne och ser på film!

Går vidare i bleke för motor, försöker även med gennaker en stund, färden går till Warnemünde utanför Rostock. Detta är Östtysklands svar på Marstrand.

Tyvärr strejkar kamerans batteri så vi har inga bilder därifrån.

Fin segling vidare österut till Rügenområdet och Stralsund. Går givetvis på upptäcktsfärd i denna gamla Hansastad. Det finns många fina gamla byggnader och påminnelser om att staden var i svensk ägo större delen av tiden från 1648 fram till 1814.

Gamla stan i Stralsund är upptagen på UNESCO:s världsarvslista.

Konstaterar snart att det inte är mysigt i storstadshamnar så vi beslutar att gå norrut.

På innanhavet i Rügen går man delvis i utprickade leder där djupet i rännan är 3-4 meter, men vid sidan om bara 0,5-1 meter.

Vi går in till Vitte på Hiddensee, den nordvästligaste ön i Rügenområdet där vi lägger oss i fiskhamnen, vilket vi fått tips om av en holländare. Jättemysigt ställe.

Här finns även en gästhamn lite längre norrut, men den är enligt uppgift full vid vårt besök. Cyklar nästa dag norrut upp till gästhamnen, och byn Kloster och går upp till fyren Dornbusch som ligger 60 m över havet. Fin utsikt när man klättrat upp för alla trappor!

Vitte hamn

Dornbusch

Bussen på Vitte

Solnedgång på stranden

Ön Hiddensee är 16,5 km lång och bara 150 m bred på sitt smalaste ställe. Här finns gott om cykelvägar och ön är platt så det är lättcyklat. Hela västsidan består av en härlig sandstrand. Detta är en helt bilfri ö, man cyklar eller åker häst och vagn. Fungerar som buss på ön!

På kvällen går vi ut till stranden och tittar på solnedgången. Vackert! Konstaterar att sjön börjar lägga sig. Eftersom vi sett rapporter om rejäl blåst i morgon kväll tar vi snabbt ett beslut om avgång.

Går för motor ut genom den lilla rännan från Vitte. Den är väl utmärkt, men mörkret faller snabbt. När vi Kommit ut i den större rännan är bojarna delvis belysta... Det blir en spännande timma innan vi är ute på öppet vatten Sätter kurs mot Bornholm. Mycket mörk, men varm, natt med stjärnorklar himmel - men ingen måne? Vilka färger! Fantastisk soluppgång kl. 5 då solen stiger rakt ur havet.

Nästa dag lägger vi till i Hasle, mitt på Bornholms västsida. Litet samhälle med bara 1 500 innevånare. Fantastiskt fin dag, men kulingvarning är utfärdad till i kväll/natt med risk för åska. Då är det skönt att redan vara i hamn! Hade tänkt att gå till Allinge på Bornholms nordostsida men eftersom vi hört att hamnarna på den sidan stängde pga den hårda ostliga vinden ringer vi hamnkaptan och kollar. Det visar sig att hamnarna där öppnar först i morgon eftersom sjön är så grov. Vi beslutar oss då för utflykt: "Bornholm runt med buss" Åker först till Allinge. Här går vi raskt ett varv i byn och ner till hamnen, där vi ser den stängda inre hamnen. Ingen kommer in och ingen får heller lämna hamnen. När hamnen är stängd visas det med tre röda ljus och dagersignal - klot. Sjön bryter. Nu förstår vi varför man stänger, det hade inte varit trevligt att gå in där!

Instängda i hamnen

Dagersignal

Sjön bryter

Mysiga hus i Gudhjem

Färden går vidare till Gudhjem, som vi hört så mycket om. Visar sig vara jättemysigt, typ Fjällbacka men finare, tycker jag. Massa små söta hus klättrar på en sluttning ner mot hamnen och här är gott om affärer, gallerier, restauranger plus en mysig hamn. Även denna är stängd Efter ett 2-timmars stopp i Gudhjem tar vi bussen vidare ner efter ostsidan och via sydsidan till huvudorten Rønne och sedan tillbaka till Hasle. På 6 timmar har vi åkt runt hela Bornholm, sett en hel del av samhällena och besökt ett par.

Nästa dag kan vi sätta segel och glider sakta norrut. Tittar på avstånd på slottsruinen Hammershus, Hammarhamnen och passerar fyren på Hammerodde. På förmiddagen börjar det åska och det blir alldeles svart över Bornholm så vi fortsätter österut - ca 10 Nm till Christiansö.

Detta är en gammal militäranläggning, som nu varit nerlagd i ca 150 år, men som har bevarats i mycket fint originalskick. Här stängs hamnen när det blir fullt så har man otur får man vända tillbaka till Bornholm! Består egentligen av 2 öar, Christiansö och Fredriksö, som förbinds av en vacker järnbro från 1912, öns modernaste byggnad.

Ingen nybyggnation är tillåten på öarna, däremot har man moderniserat husen invändigt. Fästningen bestod av två torn, ett på varje ö, Store & Lille Tårn, samt ett antal bastioner och ringmurar. Danska staten äger öarna och här finns givetvis ett tullkontor. Detta är Danmarks absolut ostligaste utpost.

Vi lämnar Christiansö tidigt i morgondimma på ett spegelblankt hav. Morgondimman vill inte släppa utan tjocknar snarare. Mitt på dagen går vi i total tjocka och har då kommit upp till trafikerade farleder. Otäckt, men tack och lov har vi radarn. Vi använder också mistluren och blåser varannan minut. Effektivt! På eftermiddagen släpper tjockan, och strax kommer lite vind. Glatt hissar vi gennackern och glider fram i 2-3 knop under någon timma. Sedan dör vinden, och dimman kommer rullande igen.

Beslutar att gå in till Utklippan för att slippa skärgårdsnavigering. Går med hjälp av GPS och radar mot hamninloppet, som dyker upp 10 m framför oss!

Då ser vi inte nästa inlopp, som bara ligger 50 meter bort! Här är förmodligen jättefint, men man ser ju inget. Bosse lånar roddbåt och ror över till den bebyggda grannön.

Han gör succé i kiosken när han frågar:
"Skall inte här ligga en Heidenstamsfy?"

Det gör det, och det visar sig att den ligger granne med huset han är i, men syns inte!

Dimman ligger kvar.

Vid flera tillfällen kör hamnkapten ut och lotsar in båtar som ligger utanför och tutar, men som inte vågar gå in. Nästa dag måste vi iväg och dimman lättar lite. Går för motor ut från Utklippan och det tjocknar igen. När vi kommer in mot land navigerar vi prick för prick och går inte vidare förrän vi hittat dem.

Den första är en stor västprick som vi håller på att segla på, så dålig är sikten.

Så snart vi kommit in i Karlskronas skärgård är det som att rulla dra upp en gardin. Helt plötsligt klarnar det, solen kommer fram och det blir varmt. Det är 24 juli och nu kommer sommaren!

Här lämnar vi båten till kompisar som tar den till Falsterbo, varifrån vi ett par veckor senare seglar hem den - men det är en annan historia.